

[Indenrigs- og boligministeren.]

garantiforpligtelser i forhold til kommunens indbyggerantal andrager mindst 75 kr. pr. indbygger, og således at den kommunegaranterede del af lånet ikke kan udgøre mindre end 4 pct. Ministeren kan dog, hvor særlige forhold taler derfor, tillade yderligere nedsættelse af kommunegarantien for kommuner, hvis garantiforpligtelser overstiger 250 kr. pr. indbygger.

De nye ændrede bestemmelser om lån til tilvejebringelse eller forandring af bygninger med socialt eller kulturelt formål går i hovedtrækkene ud på dette:

Følgende kategorier skal kunne få lån på tilsvarende vilkår som det sociale boligbyggeri:

- 1) Billige boliger for unge under kollegielignende forhold,
- 2) institutioner for forebyggende børneforsorg,
- 3) opdragelseshjem, som er anerkendt i henhold til lov om offentlig forsorg,
- 4) stiftelser og hjem for gamle, syge og svagelige samt andre hjem med socialt formål.

Billige boliger for unge under kollegielignende forhold og institutioner for forebyggende børneforsorg samt stiftelser kan allerede efter den gældende lovs kapitel II få lån på samme vilkår som det sociale boligbyggeri.

Opdragelseshjem kan derimod kun få lån efter lovens kapitel VII, det vil sige uden lempelser.

Hjem for gamle, syge og svagelige antages overhovedet efter den gældende lov ikke at kunne få lån efter den gældende lovgivning.

Følgende kategorier skal kunne få lån på tilsvarende vilkår som det forretningsmæssige boligbyggeri:

Fritids- og forsamlingslokaler med almindeligt formål, fællesanlæg til supplerende af boliger eller til forenkling af husførelsen i boligerne — kollektive anlæg —, fødselsanstalter, andre sociale eller kulturelle institutioner end dem, jeg allerede har nævnt.

Kun fritids- og forsamlingslokaler og de kollektive anlæg skal dog kunne få lempelser i ydelsen.

I overensstemmelse med et af ungdomskommissionen stillet forslag foreslås det med hensyn til disse institutioner, at såfremt låntageren selv indskyder kapital i foretagendet udover den egenkapital, der udkræves, bortfalder ydelsen på statslånet for et tilsvarende beløb, og foranstående lån kan endvidere optages med et tilsvarende mindre beløb.

Endelig foreslås der indført fritagelse for bygningsskatter for ejendomme med socialt eller kulturelt formål.

Forslaget indeholder også bestemmelse om en øget støtte til det social-filantropiske boligbyggeri samt en bestemmelse om lån til udvidelse af ejerens lejlighed i tofamilieshuse. Denne regel går ud på, at lån kan gives til udvidelse af ejerens lejlighed i ejendomme, hvori der kun er indrettet 2 lejligheder, og hvoraf ejeren bebor den ene, såfremt lejligheden er og efter udvidelsen fortsat vil være af mindre type, og såfremt ejeren på grund af sin families størrelse skønnes at have rimeligt behov for udvidelse, og forsåvidt denne kan gennemføres på en økonomisk tilfredsstillende måde.

Denne regel tager sigte på det tilfælde, at ejeren af et tofamilieshus på grund af sin families størrelse får behov for en større beboelse, men er afskåret fra at opnå dette på grund af huslejelovens begrænsning af opsigelsesadgangen og forbudet mod sammenlægning af lejligheder.

Udvalgets betænkning indeholder en bemærkning om, at udvalget ville anse det for meget ønskeligt, om der kunne drages omsorg for, at der i nybyggeriet blev indrettet et vist antal lejligheder, der er egnet til boliger for ældre enlige personer, og man henstiller, at ministeriet har sin opmærksomhed henvendt herpå ved administrationen af støttelovgivningen.

Jeg vil her udtale, at jeg gerne lader det omhandlede spørgsmål undersøge nærmere i ministeriet, og at jeg på forhånd er velvilligt indstillet overfor den tanke, udvalgets henstilling giver udtryk for.

Til slut skal jeg gøre nogle bemærkninger om udgifterne ved de foreslåede foranstaltninger:

Udgifterne for staten ved gennemførelsen af de i lovforslaget af 1949 foreslåede foranstaltninger vedrørende familier med børn ville efter en omregnet og ajourført opgørelse andrage 5,7 mill. kr. for den boligmasse, der er taget i brug i tiden 1. januar 1947—30. juni 1951, samt 1,3 mill. kr. i årlig tilvækst ved fremtidigt byggeri. De tilsvarende tal for kommunerne ville have andraget 4,3 mill. kr. og 0,9 mill. kr. Tilsammen for stat og kommune for den eksisterende boligmasse 10 mill. kr. med en årlig tilvækst 2,2 mill. kr. Det er altså udgifterne efter det i 1949 oprindeligt fremsatte lovforslag.

Udgifterne for staten ved udvalgets her fremsatte forslag anslås til 1 mill. kr. vedrørende den boligmasse, der er taget i brug 1. januar 1950—30. juni 1951, og 0,9 mill. kr. i årlig tilvækst ved fremtidigt byggeri.